

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/174/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118261382
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118261382.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemysel'ná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, právne zast.: JUDr. Tomáš Zboja, advokát, so sídlom P. X, E., proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zast.: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom C. F. X/A., T., o zaplatenie 79,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15C/37/2018-107 zo dňa 21.11.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 79,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 79,- eur od 28.12.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie sa opiera o ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, 2 písm. b), § 11 ods. 6 písm. a), b), ods. 7, 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., § 524, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vyhovel žalobe, nakoľko mal v celom rozsahu preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 79,- eur s príslušenstvom titulom neuhradených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Súd prvej inštancie akceptoval uplatňovaný nárok ako škodu v rozsahu dohodnutého nájomného za 4 dni, t. j. vo výške 184,- eur, kde aj takáto suma bola predmetom postúpenia na žalobcu. Bolo preukázané, že škoda vo vyššie uvedenom rozsahu 184,- eur reálne vznikla, a to faktúrou, ktorá bola vystavená zo strany žalobcu, ako prenajímateľa pre nájomcu, teda poškodeného E. P. za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy. Bolo preukázané, že došlo k úhrade predmetnej faktúry, a to započítacím prejavom, ktorý bol dohodnutý v zmluve o postúpení pohľadávky v bode 5. medzi žalobcom ako postupníkom a postupcom E. P., a to vo výške 184,- eur. Žalovaný plnil len časť škody, ktorá vznikla poškodenému v súvislosti s dopravnou nehodou a súd vychádzal z oznámenia o poistnom plnení, podľa ktorého je zřejmé, že žalovaný uznal vyčíslenú škodu spočívajúcu v prenájme motorového vozidla vo výške 105,- eur za 3 dni prenájmu a vzhľadom na typ poškodeného a zapožičaného vozidla cena požičovného bola priznaná na 35,- eur. Súd poukázal na to, že pokiaľ žalovaný vzniesol procesnú obranu ohľadom týchto skutkových tvrdení, bolo jeho dôkaznou povinnosťou podľa čl. 8 CSP tieto tvrdenia preukázať, čo však žalovaný neuskutočnil. Nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením

náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, podľa názoru súdu bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodenia. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájomu ktorého bol poškodený donútený poisťovnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený, v danom prípade právny predchodca žalobcu, preukázal, že z titulu poisťovnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Pokiaľ ide o dobu nájmu náhradného vozidla, ktorú teda namietal žalovaný, podľa faktúry z opravy vozidla poškodeného vystavenej dňa 09.11.2016 (č. I. 54) oprava bola ukončená 09.11.2016, a nájom bol vyúčtovaný za dobu od 07.11.2016 do 10.11.2016. Servis vystavuje faktúru ešte pred prevzatím opraveného motorového vozidla a zasiela ju poisťovní na vystavenie krycieho listu. Až po obdržaní krycieho listu servis vozidlo vydá poškodenému. Pokiaľ už bolo vozidlo opravené, poškodený je oprávnený si prevziať motorové vozidlo nasledujúci deň a podľa názoru súdu do tejto doby je oprávnený užívať náhradné motorové vozidlo ako účelne vynaložený náklad v zmysle všeobecnej rozhodovacej praxe súdov. Žalovaný vo všeobecnej rovine namietol dobu prenájomu náhradného motorového vozidla, ale neuviedol a nepreukázal dôvody, pre ktoré by nevyhnutnosť prenájomu náhradného motorového vozidla mala trvať kratšiu dobu. Naopak poškodený jednoznačne preukázal, že nemohol svoje motorové vozidlo používať. Nachádzalo sa v oprave a bol nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, kde svoje motorové vozidlo si vyzdvihol až po ukončení opravy. Podľa názoru súdu žalobca dostatočne preukázal nutnosť a účelnosť vynaložených a u žalovaného uplatnených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla zabezpečeného poškodenou. Keďže žalobca mal nárok na sumu 184,- eur a bola mu vyplatená žalovaným suma 105,- eur, súd mu priznal nárok na doplatenie vo výške 79,- eur, ktorý si aj žalobca uplatnil. Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania, súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj nárok na jeho zaplatenie v uplatnenej výške 5 % ročne zo sumy 79,- eur od 28.12.2016 do zaplatenia. Podľa názoru súdu je potrebné rozlišovať okamih, kedy sa poisťovateľ dostal do omeškania s plnením poisťovného plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. od okamihu, keď sa poisťovateľ dostal do omeškania v zmysle § 11 ods. 8, t. j. tým, že si nesplnil povinnosť zakotvenú v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b), ktoré majú zabezpečiť, aby poisťovňa nezostala nečinná. Na základe uvedených skutočností súd mal za to, že do omeškania s plnením poisťovného plnenia v prípade, ak poisťovňa predmetné plnenie neoprávnené kráti alebo ho vôbec neprizná, sa možno dostať už po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poisťovnej udalosti. Moment, kedy sa poisťovňa dostala do omeškania, je nezávislý od rozhodnutia súdu na rozdiel od určenia oprávnenosti žalovanej výšky istiny a žalovanej výšky úrokov z omeškania, kde súd buď prizná alebo neprizná žalobcom uplatnenú sumu. V prípade určenia začiatku omeškania tak súd len deklaruje už existujúci stav, nakoľko pohľadávka na náhradu zvyšných vynaložených nákladov tu existovala už pri rozhodnutí poisťovne o poskytnutí kráteného poisťovného plnenia. Súď súčasne stanoví vo svojom rozhodnutí dodatočnú lehotu na doplatenie priznaného poisťovného plnenia. Súď teda bol toho názoru, že žalobcovi vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 7 citovaného zákona. Keďže žalovaný šetrenie poisťovnej udalosti preukázateľne ukončil dňa 08.12.2016 na základe dôkazu predloženého zo strany žalobcu, a tým bolo oznámenie o poisťovnom plnení, žalovaný sa dostal od 28.12.2016 do omeškania. O náhrade trov konania súď rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súď prizná strane náhradu trov konania podľa úspechu vo veci. Žalobca mal plný úspech vo veci, preto mu súď priznal plnú náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému.

3. V zákonnej lehote podal odvolanie voči citovanému rozsudku žalovaný. Mal za to, že súď prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal napadnutý rozsudok

zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne, nezákonné, arbitrárne a nedostatočne odôvodnené. Súd sa nedostatočne vysporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v spore. Poškodenému - E. P. bola spôsobená škodová udalosť prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, v ktorej súvislosti mal byť poškodený nútený užívať náhradné vozidlo zapožičané u žalobcu v zmysle príslušnej zmluvy o nájme č. 515 zo dňa 07.11.2016. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru a dňa 10.11.2016 poškodený uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá mu vznikla z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla. Z uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Potom poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, a teda nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Jej uzatvorením nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, lebo túto pohľadávku pred cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu pohľadávka nevznikla. Odvolateľ tvrdil, že uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Občianskeho zákonníka. V zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu (neexistujúcej) pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto postúpiť na žalobcu a tomu následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Predmetné postúpenie (neexistujúcej) pohľadávky je tak pre obchádzanie zákona absolútne neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Naďalej zotrval na všetkých svojich doterajších tvrdeniach a stanoviskách. Pokiaľ ide o namietanú aktívnu legitímáciu žalobcu, skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry, nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorej došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Akékoľvek tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky sú neopodstatnené. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Preto je účelové tvrdenie, že prejav vôle účastníkov smeroval najprv k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného. Žalobca poukázal na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 18Cb/32/2018 zo dňa 03.05.2018, rovnako aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Cob/2/2018, kde súdy námietku žalovaného ohľadne aktívnej vecnej legitímácie neakceptovali.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) postupom v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvárajú organickú kompletizujúcu jednotu. Z ustanovenia § 387 ods. 2 CSP vyplýva, že ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

7. Odvolacie dôvody žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, pričom zároveň nezistil ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihladá z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP). Čo sa týka námietky žalobcu o nedostatočnom odôvodnení rozsudku, s touto sa odvolací súd nestotožňuje, pretože z rozsudku okresného súdu je dostatočne zrejmé, na akých dôvodoch založil

svoje rozhodnutie. Súd prvej inštancie po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

8. Žalovaný v odvolaní namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore. Z vykonaného dokazovania je nesporne preukázané, že pri škodovej udalosti dňa 04.07.2016 bolo poškodené osobné motorové vozidlo zn. Toyota Auris, EVČ: MT 648 DH. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. Poškodený si na základe zmluvy o nájme č. 515 zo dňa 07.11.2016 prenajal od žalobcu náhradné motorové vozidlo na obdobie 4 dní, za nájom vozidla mu bolo účtované nájomné žalobcom na celkovú sumu 184,- eur s DPH. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 10.11.2016 medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným z poisťovej udalosti ako postupcom. Postúpená bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nároku na náhradu škody - vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky predstavovala 184,- eur. Zmluvné strany sa dohodli, že dôjde k započítaniu ich vzájomných nárokov, a to nároku na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nároku na úhradu nájomného za náhradné vozidlo.

9. Z uvedeného potom vyplýva, že v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorá spočíva v nákladoch na zapožičanie náhradného vozidla. Žalovaný ani vo svojom odpore nespochybnil, že náklady na požičanie náhradného vozidla predstavujú náklady vzniknuté v príčinnej súvislosti so vznikom poisťovej udalosti. Ak namieta (popri tvrdenému nedostatku aktívnej vecnej legitímácie), že uplatňovaná pohľadávka nemohla poškodenému ako postupcovi vzniknúť z dôvodu, že faktúru za požičanie motorového vozidla nezaplatil, s uvedeným záverom sa nemožno stotožniť, pretože postupcovi ako poškodenému z dopravnej nehody vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi vyfakturovanú sumu spočívajúcu v nájmomnom za prenájom motorového vozidla. To, že uvedený záväzok postupca priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol existujúcu žalovanú pohľadávku, ktorá zakladá jeho aktívnu vecnú legitímáciu v prejednávacom spore. Zároveň žalovaný si sám vo svojej obrane protirečí, keď na jednej strane namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, no na druhej strane sám dobrovoľne uhradil žalobcovi v zmysle oznámenia o poistnom plnení sumu 105,- eur.

10. Poškodený postúpil zmluvne nárok na poistné plnenie (vo zvyšku nevyplatenej náhrady žalovaným) na žalobcu v medziach ustanovení § 524 ods. 1, § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zmluvu o postúpení pohľadávky odvolací súd hodnotí ako platný právny úkon spĺňajúci všetky kritériá platnosti právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky stanovené hmotnoprávnou úpravou.

11. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

12. Vecnú správnosť vykazuje aj výrok o náhrade trov konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP.

13. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ustanovenie § 396 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol úspešným účastníkom odvolacieho konania, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

14. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)